

blivende mene, at det vil være en meget væsentlig Forringelse af den gældende Lov, om virkelig det ærede Medlem for Skern-Kredsen og det ærede Medlem for Ærø-Kredsen skulde faa Ret i deres Opfattelse overfor Rigsdagen og faa Lejlighed til at faa de Ændringer indført i Lovforslaget, som de har gjort sig til Talsmænd for.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johannes Pedersen: Maa jeg takke den højtærede Landbrugsminister for det Svar, han gav med Hensyn til sin Mening om Finansministerens Stilling til Forhøjelsen af Vurderingssummen til Husmandskreditforeningerne. Hvis den højtærede Landbrugsminister, hvad jeg har Grund til at formode, er rigtigt underrettet i saa Henseende, glæder det mig i høj Grad, idet det aabner Udsigt til, at vi, naar vi fremkommer med Andragendet, kan faa det imødekommet.

Samtidig vil jeg rette et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister. Der staar i § 9, 3die Stykke, at hvis der paahviler en Ejendom, hvori der søges Statslaan til Statshusmandsbrug, Grundbyrder, kapitaliseres Grundbyrderne, og deres Kapitalværdi fradrages Laaneværdien. Jeg antager, at Meningen hermed er, at Laanet bliver saa meget mindre, som denne Kapitalværdi andrager. Hvis Ejendommen hæfter for en Grundbyrde sammen med anden Ejendom, skal den til Ejendommens Hartkorn svarende Del af Byrden afløses ved Udbetaling af Kapitalværdien. Her vil jeg gerne spørge, om saadan Afløsning kan finde Sted ved Betaling af den Pris, som denne Grundbyrde er sat til.

N. Frederiksen: Om den Diskussion, der er ført angaaende § 9, vil jeg sige, at jeg kan fuldt ud tiltræde de Udtalelser, der er fremsatte af det ærede Medlem fra Rønne Hauge).

Der næst vil jeg gøre et Par Bemærkninger til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) og det ærede Medlem fra Fuglebjerg (Martin Hansen). Det ærede Medlem fra Ærø udtalte sin Sympati med, at Præstegaardene udstykkedes til Husmandsbrug, og det glædede mig; thi det giver i alt Fald, synes jeg, en Mulighed for, at man ved Behandlingen af Sagen i Udvalg og senere her i Tinget kunde finde en Form, hvorunder Præstegaardsjorden kunde anvendes paa

en for alle Parter tjenlig Maade. Jeg haaber, at man da ogsaa vil tage Hensyn til de Hensstillinger, jeg har fremsat desangaaende.

Det ærede Medlem fra Fuglebjerg omtalte den Strid, der har været mellem os ved den nugældende Lovs Behandling i 1913 angaaende Bestemmelsen i § 9 om, at Laanet ikke maa overstige, hvad Jorden og Bygningerne har kostet, og udtalte sin uforbeholdne Glæde over, at den højtærede Landbrugsminister nu ved det foreliggende Lovforslag havde taget Hensyn til denne Opfattelse. Jeg vil gøre det ærede Medlem bekendt med, at jeg deler hans Glæde over dette sidste, Forholdene er nemlig nu ganske andre, end de var i 1913. Var min Opfattelse blevet føvet i 1913, havde Overtagere af Statshusmandsbrug i 1913, der i størst Udstrækning søgte Laan til en Komplettering af Brugene, været bedst stillede i de Tider, der fulgte efter. De, der fik meget af Jord og Bygninger i 1913, men saa godt som ingen Besætning og en Ekstragæld til den Smule Besætning, de havde, har været underkastede det haardeste Tryk, da de nuværende Konjunkturer kom. Derfor kan man ikke henvise til mine Udtalelser fra 1913, thi Forholdene har forandret sig ganske overordentligt siden da.

Naar det ærede Medlem (Martin Hansen) udtalte, at han vilde finde, at det var næsten lige saa godt, om man i det foreliggende Lovforslag indførte en Bestemmelse, hvorefter Præstegaardsjorder kunde anvendes efter Landbokommissionens Forslag B, da maa jeg meget stærkt bestride dette. Jeg maa tilstaa, at det ærede Medlems Udtalelser i Anledning af min Hensstilling om at tage dette Forhold op, skuffede mig ganske overordentlig. Jeg ved, at det ærede Medlem betyder overordentlig meget indenfor sit Parti i en Sag som denne, og jeg havde tænkt mig, at han, som Husmand og som Medlem af Husmandsforeningerne, vilde være fulgt med i den overordentlig stærke Interesse, som der indenfor Husmandsbevægelsen har været for snarest muligt at faa Lov til paa et begrænset Omraade at prøve en Form for Jordafgift, der netop er nødvendig under de nuværende Forhold. Jeg lagde Mærke til, at det ærede Medlem udtalte, at vi endnu ikke var klare til at føre disse Principper ud i Livet. Det forekommer mig, at det ærede Medlem er meget sen i sin Opfattelse af moderne Principper indenfor Husmandsbevægelsen. Vi har der længe været klare paa, at vi skulde have Lov til at begynde. Og naar man taler om det nye Princip, der vilde blive